

09/662 766

B2

TPR/KUUTZ

Kartverket

Flesberg kommune

3623 LAMPELAND
Norge

Deres ref:

Vår ref:

Dato:

Sak/dok. 09/02904-61

23.11.2016

Ark. 326.12

Vedtak i klagesak 1995/48, 49, 51 og 53 - Flesberg kommune

Kartverket gjorde i forbindelse med kartrevisjon vedtak i 2008 om skrivemåten av om lag 400 navn, de fleste i Flesberg kommune, men også noen få navn i tilstøtende kommuner. Det ble sendt ut brev om vedtaket datert 2. juli 2009 for kunngjøring lokalt. Kommunen, Flesberg historielag og diverse grunneiere klagde på til sammen rundt 60 navn. Kartverket sendte 24. august i fjor saken ut på ny høring lokalt. Kommunen sendte saken videre til stedsnavntjenesten for tilråding, og de sendte ny tilråding til Kartverket 12. april i år. Kartverket gjør herved vedtak i saken.

Vedtak

Med hjemmel i lov om stadnamn § 5 tredje ledd gjør Kartverket Oslo etter gjennomført klagebehandling nytt vedtak om skrivemåten av følgende navn i Flesberg kommune:

- *Lindbusetertjennet* (tjern)
- *Gårdåstjennet* (tjern)
- *Rupeskarde* (skar)
- *Ransåsen* (gard 37)
- *Øvre Ransåsen* (bruk 37/1, 36/2 og 36/3)
- *Nedre Ransåsen* (bruk 37/2)
- *Ransåsbeitet* (bruk 37/3)
- *Juva* (elv)
- *Juveli* (gard 6)
- *Nord-Juveli* (bruk 6/1)
- *Mellom-Juveli* (bruk 6/2)
- *Søre Juveli* (bruk 6/3)
- *Juveli* (bruk 6/7)
- *Juvelisetra* (støl)
- *Juvevatnet* (vatn)
- *Juvenes* (gard 7)
- *Juvenes* (bruk 7/1)
- *(Juvenes/Seterskog endres til Seterskog* (bruk 7/3))
- *Juva I* (bruk 7/6)
- *Klengstul* (støl)
- *Øystul* (støl)
- *Horntangen* (nes)
- *Bergssetra* (støl, undernavn til Gurisetra, vedtaket gjelder fugen og etterleddet *-setra*)
- *Bergssetra* (støl, vedtaket gjelder fugen og etterleddet *-setra*)
- *Bergsseterbekken* (bekk, vedtaket gjelder fugen og etterleddet *-seterbekken*)
- *Eie* (bruk 38/1, hovednavn) og *Anderseiet* (bruk 38/1, undernavn)
- *Garder* (navnegard, gard 124 og 126)
- *Nord-Garder* (gard 124)
- *Nord-Garder* (bruk 124/1)

- *Søre Garder* (bruk 124/3)
- (*Garder mellom* endres til *Nedre Gvam* på bruk 124/4)
- (*Garders N jorde* endres til *Nedre Jorde* på bruk 124/5)
- *Mellom-Garder* (124/8)
- *Søre Garder* (gard 126)
- *Sønste Søre Garder* (bruk 126/1 og 126/2)
- (*Rendlenatten/Renlinatten* utgår fra saken, primærnavnet *Rendla* (elv) med avledninger må vurderes samlet, og høring må gjennomføres i både Kongsberg og Flesberg før det kan gjøres vedtak)
- *Kjennås* (eiendommene 7/8 og 7/38)
- *Nord-Kjennås* (bruk 7/8)
- *Søre Kjennås* (bruk 7/38)
- *Kjennerud* (bruk 8/5)
- *Kjennås* (bruk 107/2, hovednavn)/*Kjennerud* (undernavn)
- *Svaraberg* (ås)
- *Tvangsetra* (støl)
- *Skjentjenna* (gruppe av tjern)
- *Skjentjenna* (gruppe av tjern)
- *Skjentjennbekken* (bekk)
- *Sønste Søre Låg* (bruk 71/2, hovednavn)/*Smedplassen* (undernavn) (vedtaket gjelder ikke skrivemåten av hovedleddet *Låg*)
- *Ramnskardsbekken* (bekk)
- *Ramnskardsjuvet* (juv)

Kartverket Oslo opprettholder det opprinnelige vedtaket fra 2008 for følgende navn:

- *Bakkan* (eiendommene 17/1 og 17/13)
- *Nord-Bakkan* (bruk 17/1)
- *Søre Bakkan* (bruk 17/13)
- *Bakkansetra* (støl)
- *Tronrudtjenn* (tjern)
- *Huldretjennet* (tjern)
- *Havslia* (bruk 7/4)
- *Kyrkjevatnet* (vatn)
- *Kyrkjerinden* (rygg)
- *Kopangen* (navnegard, gardsnr. 117 og 119)
- *Nord-Kopangen* (gard 117)
- *Øvre Kopangen* (bruk 117/3)
- *Nord-Kopangen* (bruk 117/5 og 117/7)
- (*Kopangen m/Rust.* endres til *Nord-Rustan*, jf. tidligere vedtak om *Nord-Rustan* (bruk 117/6))
- (*Kopangen* endres til *Søre Rustan*, jf. tidligere vedtak om *Søre Rustan* (bruk 117/8))
- *Søre Kopangen* (gard 119)
- *Søre Kopangen* (bruk 119/1 og 119/2)
- *Kopangen skog* (bruk 119/4)
- *Kopangsetra* (støl)
- *Lislelia* (gard 89)
- *Lislelia* (bruk 89/1, tidligere *Nordre Lislelia*)
- (*Søre Lislelia* utgår, bruk 89/3 er slått sammen med 89/1)
- *Lisleliåsen* (ås)
- *Lislelisetra* (seter)
- *Lisleliseteråsen* (ås)
- *Kleivjorden* (gard 98)
- *Nord-Kleivjorden* (bruk 98/1, vedtaket om *Nordre* endres til *Nord-*)
- *Søre Kleivjorden* (bruk 98/3)
- (*Kleivjordstyk.* endres til *Jordstykket* (bruk 98/8))
- *Dalegarden* (gard 85)
- *Søre Dalegarden* (bruk 85/1)

- *Nord-Dalegarden* (bruk 85/2)
- *Nord-Dalegarden seterskog* (bruk 85/3)
- *Dalegardsplassen* (gammel bosetningsplass)
- *Svartbekken* (bekk, Øvre Eiker kommune)
- *Vatnebrynn* (gard 94)
- *Vatnebrynn* (bruk 94/1)
- *Nord-Vatnebrynn* (bruk 94/2)
- *Vatnebrynn skog* (bruk 94/3)
- *Vatnebrynn skog* (bruk 94/9)
- *Søre Vatnebrynn* (94/14 og 94/15)
- *Storrdokkdalen* (dal)
- *Storrdokktjenna* (gruppe av tjern)

Vi ber kommunen sende oss koordinater for *Lislelisetra*, slik at vi får plassert navnet på riktig sted i kartet.

Endringer som er nevnt i parentes er ikke å anse som vedtak, men som korrigeringer i matrikkelen på grunnlag av tidligere vedtak eller eldre oppføringer i matrikkelen.

Høringsinnspill etter ny høring

Etter den nye høringsrunden i januar/februar i år kom det hørings svar fra Kjell, Tjostolv og Helga Berget, Hans Garder, Lena M. Ulveraker, Henning Garder, Viel B. Vatnebryn-Liland, Turid Heiberg, Thore Ulland, Sven V. Bottolvs, Flesberg Historielag og Kjetil Chr. Garder. Flesberg kommune sendte ikke inn nytt hørings svar, men viste til klagen sin fra 2010, som de fremdeles mener er dekkende for sitt syn.

Kjell, Tjostolv og Helga Berget mener *Kleivjorden* er bedre enn *Klevjorden* ut fra det de alltid har sagt og skrevet.

Hans Garder, eier av bruk 124/17, motsetter seg skrivemåten *Gardar*. Han mener at denne skrivemåten ikke har relevans eller historisk tradisjon som navn i Svene eller Flesberg, og støtter klagen til Kjetil Garder. Lena M. Ulveraker er også imot skrivemåten *Gardar*, og oppgir samme grunn som Hans Garder. Henning Garder, eier av bruk 124/8, ønsker ikke *Mellom-Gardar* som bruksnavn, men vil beholde *Garder mellom*, og han viser til at den skrivemåten allerede er godkjent.

Kjetil Garder ønsker også skrivemåten *Garder*, og framlegger diverse historiske dokumenter hvor skrivemåtene *Gaarder* og *Garder* er brukt. Han tolker § 4 første ledd i stedsnavnloven til å bety at den eldste/opprinnelige skrivemåten av et navn skal være retningsgivende for skrivemåten i offentlig bruk. Han mener innføringen av skrivemåten *Gardar* er uten historisk forankring siden denne skrivemåten ikke er å finne i historiske kilder. Han anfører at det ikke snakkes nynorskdiialekt i Flesberg, og mener at bruken derfor bryter med korrekte rettskrivingsprinsipper for omtale av stedsnavnet. Han avslutter med at det strider med § 3 andre ledd å skifte ut et stedsnavn med en skrivemåte som ikke har historisk tradisjon i kommunen. Han mener derfor at navneendringen fra Garder til Gardar er lovstridig, og krever vedtaket omgjort.

Thore Ulland, eier av bruk 124/1, skriver at gardsnavnet *Garder* har vært skrevet *Garer*, *Gaarder* og *Garder* i ulike offentlige kilder bakover i tid, inkludert i Statens kartverks kartserier N50 og Økonomisk kartverk, og han synes at det er underlig at navnet da med vedtak endres til *Gardar*. Han mener skrivemåten *Gardar*- er unaturlig, og at skrivemåten ikke kan forsvares ut fra nedarvet lokal uttale og navneskikk, og at det heller ikke gir en skriftform som er praktisk og tjenlig, eller som fremmer aktiv bruk av navnet. Han framholder at skriftformen *Gardar* heller ikke entydig kan sies å være mer riktig enn *Garder* for å ta vare på stedsnavnet som et kulturminne. Han avslutter med at det er naturlig at synspunktet til gardeieren gis særskilt vekt, og ønsker skrivemåten *Nordre Garder* eller *Nord-Garder*.

Viel B. Vatnebryn-Liland skriver at hun ønsker skrivemåten *Nord-Vatnebryn* for bruk 94/2 og *Vatnebryn* for gard 94, men uten at ønsket er begrunnet. Turid Heiberg, deleier av bruk 94/14, ønsker skrivemåten *Søre Vatnebryn* i bruksnavnet sitt, og skriver at det er et bra navn.

Sven V. Bottols, eier av bruk 117/5, mener at *Kopangen* må skrives med én p, og at denne skrivemåten best reflekterer *Kaupang* 'kjøpstad', som er opphavet til navnet. Han viser videre til at skrivemåten med én p var brukt i 1847 og 1886, og ellers siden 1300-tallet.

Flesberg Historielag ved Sigurd Vinger har sendt en drøfting av mange av navneformene i klagesaken, der de drøfter forholdet mellom de to momentene i hovedregelen for normering av stedsnavn, som er å ta utgangspunkt i nedarvet, lokal

uttale, og å følge gjeldende rettskrivingsprinsipp ved normering. Vi vil komme nærmere inn på argumentene til historielaget i drøftingen nedenfor av de enkelte navneformene.

Juridisk grunnlag

Ved fastsetting av skrivemåten av stedsnavn er hovedregelen at det skal tas utgangspunkt i den nedarvede lokale uttalen, og at navnet skal normeres etter gjeldende rettskrivingsprinsipp, jf. § 4 første ledd i lov om stadnamn. Skrivemåten skal være praktisk og ikke skygge for meningsinnholdet i navnet, jf. § 1 første ledd. I forskrift om skrivemåten av stadnamn er det gitt utfyllende regler om normering av stedsnavn. I tillegg må det tas hensyn til det som er registrert i Sentralt stedsnavnregister (SSR) fra før, normeringspraksisen i området og skrifttradisjonen for navnet saken gjelder. Lokale ønsker fra de som har uttalerett skal spille inn, særskilt eierens ønske skal vektlegges når saken gjelder bruksnavn.

Vi presiserer at lov om stadnamn regulerer *offentlig* bruk av stedsnavn. Privatpersoner og bedrifter som ikke er heleide av det offentlige, er derfor ikke pålagt å følge vedtatte skrivemåter. Skrivemåten av slektsnavn berøres ikke av vedtak som gjelder stedsnavn, og skal ikke påvirke skrivemåten av stedsnavn.

Bestemt/ubestemt form

Flesberg Historielag klagde på vedtaket om *Linbusetertjenn*, *Klengstulen*, *Eiet/Anderseiet*, *Gårdåstjenn*, *Tronrudtjenn* og *Øystulen* på grunnlag av det de mener er feil bruk av bestemt/ubestemt artikkel.

Linbusetertjennet, Gårdåstjennet og Tronrudtjenn

Stedsnavntjenesten opplyser at de ikke har uttaleopplysninger om *Linbusetertjennet* og *Gårdåstjennet*, men de har ikke noen argumenter mot historielagets ønske om skrivemåte for disse navna. De tilrår imidlertid *Tronrudtjenn* uten artikkel, for Gustav Indrebø har notert uttalen /tro:ˈnrúkjènn/ i boka *Norske innsjønamn - Buskerud fylke* fra 1933. Kartverket følger stedsnavntjenestens tilråding, og vedtar derfor *Linbusetertjennet* og *Gårdåstjennet* i samsvar med historielagets ønske, men *Tronrudtjenn* i samsvar med dokumentert uttale. Vi viser til punkt 3.1.b.i. i rettleiing til forskrift om skrivemåten av stadnamn, der det står at *[b]unden form skal brukast i naturnamn dersom den bundne forma er i levande bruk i talemålet*.

Klengstul

For *Klengstul* og *Øystul* ser det ut til å ha vært bruk av bestemt form i lang tid i skrift, mens den muntlige tradisjonen er noe uklar. *Klengstølen* har vært brukt som skriftform på alle utgaver av gradteigskart fra 1917 til 1946, og i Norge 1:50 000 (N50) fra 1952 til 2007. I bygdeboka Flesbergboka bind 1 fra 1989 er både *Klengstul* og *Klengstulen* brukt, i seternavnregisteret er det oppført *Klengstul*, mens *Klengstølen* /klèNNˈstø:lèn/ er oppgitt i heradsregisteret. Stedsnavntjenesten tilrår primært *Klengstulen*, men sekundært *Klengstul*. Siden det både er lokalt ønske om ubestemt form, og denne navneformen finnes dokumentert i historiske kilder, vedtar Kartverket *Klengstul* i samsvar med stedsnavntjenestens sekundære tilråding.

Øystul

Dokumentasjonen for bruk av skrivemåten *-stølen* i stølsnavnet *Øystul* på offentlige kart er like omfattende som for *Klengstul*, men også her finnes det uttaledokumentasjon som peker mot ubestemt form. I den nevnte bygdeboka er *Øyestul* brukt, og den skrivemåten er også brukt i seternavnregisteret, mens *Øyestølen* er oppført i heradsregisteret. *Stølen* ligger like ved *Klengstul*, og det er sannsynlig at sisteledet lokalt uttales likt i de to navna. Kartverket vedtar *Øystul* i samsvar med historielagets ønske og stedsnavntjenestens sekundære tilråding.

Eie og Anderseiet

Historielaget mener at navnet på bruk 38/1 bør skrives *Eie*, og ikke *Eiet* eller *Anderseiet*. Navnet er skrevet *Anderseiet* i matriklene fra 1886, 1905, 1950 og i dagens matrikkel. I gradteigskart er navnet skrevet *Eie* i alle utgaver, og denne skrivemåten er også brukt på N50 fra 1952 og 1961, mens navnet er skrevet *Eide* på alle senere utgaver. I klagen fra 2009 skrev historielaget at navnet kommer av ordet *eie* n. 'eiendom'.

Det er liten dekning for at navnet kommer fra eid n. '(smal) landtunge', og skrivemåten *Eide* må anses som en feilnormering. Ordet *eie* n. lyder likt i bestemt og ubestemt form i alle norske dialekter utenom noen dialekter i Østfold, og uttalen kan derfor ikke gi veiledning om hvilken form navnet har. Den opprinnelige navneformen *Anderseiet*, som framgår av 1886-matrikkelen, forteller oss imidlertid at dette er et navn i bestemt form. Hadde navnet vært i ubestemt form, måtte ordet *eie* ha stått som eget ord til slutt: *Anders' eie*, men det er altså overlevert som *Anderseiet* i alle matrikler fram til i dag. Kortformen *Eiet* må betraktes som en elliptisk (forkortet) form av *Anderseiet*. Men stedsnavntjenesten tilrår skrivemåtene *Eie* og *Anderseie* i samsvar med lokale ønsker, og de skriver at selv om navnet trolig har bestemt form, vil skrivemåten uten t ikke ha noe å si for uttalen eller betydningen.

Kartverket fastsetter *Eie* som skrivemåte av hovednavnet uten bestemthetsending pga. at denne skrivemåten har lang skriftradisjon, og siden skrivemåten *Eiet* har liten skriftradisjon. *Eiet* ville likevel ha vært mer korrekt om man la rent språklige vurderinger til grunn. *Anderseiet* i bestemt form fastsettes imidlertid som undernavn, for i sammensetninger av denne typen følger det av norske rettskrivingsregler at etterleddet må ha bestemt form, jf. at det må hete *Olavs veg* eller *Olavsvegen*, **Olavsveg* ville derimot være ugrammatisk, og i fullformen av navnet er det også endingen -t som har skriftradisjon.

Rupesgardet

Flesberg Historielag skriver at *Rupesgardet* er den forma som er overlevert i manns minne, og at *rupe* er det gamle navnet på fuglen rype lokalt. Stedsnavntjenesten tilrår også *Rupesgardet*, og viser til nedarvet uttale.

Kartverket vurderer at *Rupe-* uten j er i samsvar med nedarvet, lokal uttale, og denne skrivemåten har en viss skriftradisjon lokalt. U-en i navnet har nær sammenheng med en gammelnorsk form, jf. punkt 3.1.b.iii i rettleiinga til forskrift om skrivemåten av stadnamn, og det finnes en viss normeringspraksis for *Rupe-* ellers i Buskerud, der både *Rjupe-*, *Rupe-* og *Rype-* er brukt i stedsnavn. *Rupesgardet* fastsettes i samsvar med stedsnavntjenestens tilråding.

Lislelia

Skrivemåten *Lislelia* el. *-lien* har vært brukt i alle utgaver av matrikkelen fra 1886 og fram til i dag, og i N50 i tre av de fire siste utgavene, mens *Lislia* el. *-lien* har vært brukt i alle utgaver av gradteigskartene fra 1917 til 1964, og i N50 fra 1952, 1961 og 2007.

Historielaget skriver at overgangen fra *Lislelia* til *Lislia* er et eksempel på elisjon ved haplogi (bortfall av den ene av to like stavelser som kommer etter hverandre), og at skrivemåten *Lislelia* ligger langt fra uttalen som er nedarvet. Stedsnavntjenesten tilrår skrivemåten *Lisllia* med to l-er. De anfører at denne skrivemåten er i tråd med uttalen, og tydeligere får fram navnets opphav.

Det er trolig riktig at formen *Lislia* er et resultat av haplogi og ikke av apokope (bortfall av endestavelse). Men det er ikke i tråd med norske rettskrivingsprinsipper å gjengi resultatet av slike stavelsebortfall i skrift. Kartverket pekte i det opprinnelige vedtaket på at det ikke er tradisjon for slike forkortninger i regionen. Skrivemåten *Lisllia* som stedsnavntjenesten tilrår, har ikke noen kjent skriftradisjon, og det synes ikke tilrådelig å innføre en ny skriftform for dette gardsnavnet, særlig med tanke på at det ikke har vært ytre lokale ønsker om denne skrivemåten. Kartverket fastsetter skrivemåten *Lislelia*, der forleddet får en skrivemåte i samsvar med § 1 i lov om stadnamn, som fastsetter at skrivemåten ikke skal skygge for meningsinnholdet, jf. hovedregelen for normering i § 4 første ledd, og § 3 andre ledd i forskriften, som fastsetter at navn som *inneheld allment kjende ord eller namneledd, skal som hovudregel rette seg etter gjeldende rettskriving*. Det avledede åsnavnet ved garden får skrivemåten *Lisliåsen* (jf. navneformen *Lisliåsen* i bd. 3 og 4 av Flesbergboka), mens navnet på åsen øst for Lonarsetra får skrivemåten *Lisliåseteråsen*.

Ransåsen

Historielaget skriver at navnet ikke har hørbar d-lyd i uttalen. Stedsnavntjenesten viser til at uttalen er /rann`så:s'n/ i bustadnavnarkivet og /'ran:såsen/ i bygdeboka, og tilrår Ransåsen. Navnet er skrevet *Ransåsen* i alle matriklene fra 1886 og fram til i dag, og i N50 fra 1952 og 1961, mens det er skrevet *Randsåsen* i N50 fra 1974 og i nyere utgaver.

I vedtaket fra 2008 viste Kartverket til at navnet kommer av *rande* m. eller *rante* m. 'smal jordrygg', og til at skrivemåten *Ran-* kan gi feil uttale av førsteleddet. Etymologien er imidlertid så usikker at det lett kan føre til feil historisering dersom en gir navnet en etymologisk skrivemåte. Det er da vanlig å falle tilbake på en skrivemåte som er i samsvar med uttalen av navnet. Siden *Ransåsen* i motsetning til *Rannsåsen* har en lang, innarbeidet skriftradisjon, fastsettes skrivemåten til *Ransåsen*.

Juva, Juvenes og Juveli

Historielaget skriver at elvenavnet *Gjuva* uttales uten hørbar g-lyd, at det har opprinnelse i substantivet *juv* n., og at skrivemåten *Juva* derfor er i tråd både med nedarvet, lokal uttale, og i samsvar med gjeldende rettskrivingsprinsipp i norsk. Stedsnavntjenesten tilrår skrivemåten *Juv-* uten begrunnelse. Kommunen skrev i klagen fra 2010 at skrivemåten *Gj-* står i strid med navnekonsulentene, historielaget, lokal uttale, tradisjonell skrivemåte og andre norske navn.

Skrivemåtene med *Gjuv-* har vært brukt temmelig entydig i offentlig sammenheng både i matrikkel- og i kartsammenheng. Skrivemåten er brukt i både 1886-, 1905- og 1950-matrikkelen for både gnr. 6 *Gjuveli* og gnr. 7 *Gjuvenes*. Skrivemåten er også brukt på alle utgaver av gradteigskart fra 1917 til 1964, og i alle N50-kart fra 1952 til i dag.

Skrivemåter med G i som forbokstav er dokumentert tilbake til 1454 og fram til 1668, noe som tyder på at det G-en opprinnelig ble uttalt i navnet. Det er vanlig i de fleste norske dialekter at g-lyden i gj-sekvenser ikke uttales, men skrivemåten brukes likevel i mange ord i norsk som en etymologisk skrivemåte som reflekterer det lydige opphavet i gammelnorsk. Det er imidlertid riktig som historielaget påpeker at grunnordet til dette navnet i dag er normert som *juv*.

Kartverket fastsetter skrivemåten til *Juva*, med formen *Juve-* i sammensetninger i samsvar med § 3 andre ledd i forskrift om skrivemåten av stadnamn, som fastsetter at navneledd som består av alment kjente ord, skal følge gjeldende rettskriving. *Juva* har tonem 2 og bøyes som et svakt hunkjønnord, og skal ha formen *Juve-* i alle sammensetninger, selv om uttalen av -e- kan være utydelig foran enkelte etterledd.

Kleivjorden

Monoftongering er ifølge historielaget vanlig der det ellers ville vært korte diftonger, og de mener at tradisjonell uttale her bør veie tyngst. Kommunen pekte også i klagen sin på at *Kleivjorden* ville bryte med uttalen. Uttaleopplysningene oppgitt av stedsnavntjenesten tyder imidlertid på at tradisjonell uttale av navnet er med diftong, og høringsuttalelsen fra Kjell, Tjostolv og Helga Berget tyder også på at denne uttalen fremdeles er i bruk. Stedsnavntjenesten tilrår *Kleivjorden* i samsvar med uttaleopplysningene, navnets opphav og eiers ønske.

Navnet er skrevet *Kleivjorden* i alle matrikler siden 1886, og også i N50 fra 2007, mens navnet er skrevet *Kleivjorda* i N50 fra 1974, 1993 og 1999.

I rettleiinga til forskrift om skrivemåten av stadnamn står det at når *monoftongen ikkje er representert i rettskrivinga, skal ein som hovudregel bruke diftong (straum når uttalen er strô:m, stein når uttalen er stœ:n)*. Ordformen *klev i betydningen 'kleiv' er ikke representert i rettskrivingen, og *Kleivjorden* fastsettes derfor i tråd med norske rettskrivingsprinsipp.

Huldretjennet

Huldretjennet har retrofleks uttale, slik at ingen skrivemåte uten lydskrift gjengir navnet på fullgod måte, ifølge historielaget. De mener likevel at *Urdretjennet* ligger nærmest uttalen, mens *Huldretjennet* gir riktige assosiasjoner til navnets opphav, men medfører feil uttale av l-lyden. Kommunen mener *Urdretjennet* er rett navn. Stedsnavntjenesten tilrår *Huldretjennet* i samsvar med rettskrivingen. Kartverket deler stedsnavntjenestens vurdering, og vedtar *Huldretjennet* i samsvar med gjeldende rettskrivingsprinsipper, jf § 4 i stedsnavnloven og § 3 andre ledd i forskriften.

Vatnebrynn

Historielaget mener navnet må knyttes til ordet *brun* f. 'kant', heller enn til *brunn* 'brønn', og viser til at navnet står trykklett, slik at forholdet mellom kort og lang rotvokal langt på veg viskes ut i uttalen. Kommunen mener endelsen -nn er hensiktsløs og kunstig, og kan gi feilaktige assosiasjoner.

Stedsnavntjenesten oppgir uttalene /va`ttnebrynn, -brunn/, som står i Norske Gaardnavne, og /vat`nøbrunn/, som er oppgitt i herredsregisteret, med merknaden «*Altid brunn i dette namnet hjå bygdefolk*». *'vatningsbrunnen'. Garden ligg etter vegleia så det har nok mange vatna hestane sine her. Det er ennå eit stykke att til bygda (Lyngdal)*».) Stedsnavntjenesten tilrår *Vatnebrynn* med bakgrunn i uttalen med kort /y/, og de skriver at ordet bryn ikke er vanlig i stedsnavn.

Navnet er skrevet i *Vatnebrynn* i matriklene fra 1886, 1905 og 1950, og denne skrivemåten er også brukt i alle utgaver av gradteigskart fra 1917 til 1966, og i N50 fra 1952 til 1999, mens *Vatnebryn* er brukt i N50 fra 2007.

Det er riktig som historielaget skriver at opposisjonen mellom kort og lang vokal faller bort i trykklette stavelser, men navneleddet -brynn har bitrykk, og i stavelser med bitrykk beholdes motsetningen mellom kort og lang vokal. Det har derfor betydning for leseuttalen hvordan navnet skrives. Eldre skrivemåter fra 16- og 1700-tallet, -brond og -brynd, tyder også på kort vokal i etterleddet. En skrivemåte med -bryn ville i større grad skygge for meningsinnholdet, jf. § 1 første ledd i lov om stadnamn, og Kartverket vedtar derfor skrivemåten *Vatnebrynn* i samsvar med stedsnavntjenestens tilråding.

Havslia

Flesberg Historielag skriver at *Havslia* best gjengir nedarvet uttale, men at forleddet kommer av *hov/håv* n. 'høyde, liten ås', der v har blitt til f på grunn av regressiv assimilasjon. De opplyser at skrivemåter med -f- har vært brukt siden 1600-tallet, og de mener at det er feil å velge skrivemåten med v på grunnlag av gjeldende rettskrivingsprinsipp. Kommunen skriver at uttale med v faller seg tungt foran ustemt s-lyd.

Stedsnavntjenesten skriver at navnet kan komme av mansnavnet *Hafr* eller gammelnorsk *hafn*. 'forhøyning', ev. av *hafr* m. 'geitebukk', og tilrår *Havslia*.

Navnet har vært skrevet *Hafs-* i alle matrikler fram til i dag, og i alle utgaver av gradteigskartene fra 1917 til 1964. I N50 er *Hafs-* brukt i de to første utgavene, men deretter er *Havs-* brukt i alle utgaver siden 1974 og fram til nå. Det er allment i norsk at v foran s realiseres med en f-uttale, men v-en beholdes likevel i norsk rettskriving i ord som har v ellers i norsk. For eksempel heter det *hav – havet*, men *havsnød*. Utenom i begynnelsen av ord og ved dobbeltkonsonant har f i gammelnorsk gått over til v i moderne norsk. Det er i samsvar med normeringspraksisen ellers i Buskerud å bruke v i slike sammensetninger, jf. *Hovs-* flere steder og *Havsdalen* i Hol kommune. Kartverket fastsetter *Havslia* i samsvar med tilrådinga frå stadnamntenesta og norske rettskrivingsprinsipp.

Horntangen

Historielaget meiner at skrivemåten *Honntangen* er ei kunstig hybridform mellom *Hønntangen*, som er dialektuttalen, og rettskrivingsforma *Horntangen*, og de vil heller ha *Hønntangen*. Kommunen skriver i klagen sin at *Honntangen* er et [u]nødvendig brudd på tradisjonell uttale.

Stedsnavntjenesten tilrår *Horntangen*, som de også tilrårde i den opprinnelige navnesaken, og viser til rettskrivingen. Kartverket vurderer at både *Honn-* og *Hønn-* skygger for meningsinnholdet i navnet, jf. § 1 i loven. Vi fastsetter derfor *Horntangen* i samsvar med gjeldende rettskriving i norsk, jf. § 3 andre ledd i forskrift om skrivemåten av stadnamn.

Bergssetra

Flesberg Historielag skriver at *Bergssetra* er seter til garden *Berget*, og at skrivemåten *Bergsetra* feilaktig vil signalisere tonelag 2, mens det rette er tonelag 1. Stedsnavntjenesten mener at historielaget ønske om *Bergssetra* må være greit.

Alle andre navn i Flesberg med *Berg-* som forledd har fuge-s, og sammensetninger med andre etterledd som ikke begynner på s viser at disse navna skal ha fuge-s, f.eks. *Bergsenga* og *Bergshagan*. Av hensyn til tonelaget i navnet er også fuge-s tilrådelig i navnet, og Kartverket fastsetter derfor *Bergssetra* med fuge-s i navnet på begge de to setrene som har dette navnet, jf. punkt 3.1.b.v. i rettleiinga til forskrift om skrivemåten av stadnamn.

Kyrkjevatnet og Kyrkjerinden

Historielaget skriver at det er *Kjørkjevattet* som er overlevert som navneform i manns minne. I klagen fra 2010 uttrykker kommunen at skrivemåten med *Kyrkje-* er nødvendig hard normalisering. Stedsnavntjenesten tilrår *Kyrkje-* i disse navna, og viser til at vanlige ord som er normert i norsk skal følge gjeldende rettskriving.

Kort y har en åpen uttale som går over til ø i mange dialekter, slik at skrivemåten med y utelukker ikke en uttale med ø. Kartverket fastsetter skrivemåten til *Kyrkjevatnet* og *Kyrkjerinden* i samsvar med gjeldende rettskriving, jf. § 3 andre ledd i forskrift om skrivemåten av stadnamn.

Garder

Historielaget støtter skrivemåten *Gardar*, for de mener at den samsvarer best med tradisjonell uttale og bruk. De sammenlikner navnet med gardsnavnet *Kvear* (gnr. 127), som på samme måten har en nedarvet uttale med endingen -ær. Hans Garder, Kjetil Garder, Lena M. Ulveraker, Henning Garder og Thore Ulland ønsker derimot som nevnt skrivemåten *Garder*.

Navnet har vært skrevet *Garder* i alle matrikler fra 1886 og fram til i dag, i alle utgaver av gradteigskart fra 1917 til 1964 og i alle utgaver av N50 fra 1952 og fram til i dag. Dette skiller navnet fra gardsnavnet *Kvear*, som motsatt han en entydig tradisjon for skrivemåten med -ar i det samme tidsrommet.

Ut fra systemet i den lokale dialekten er det liten tvil om at endingen -ær må regnes som en fonologisk realisering av -ar, men rent lydlig (fonetisk) ligger uttalen omtrent midt mellom e og a. Siden det ikke er noen lokal støtte fra grunneierne for en skrivemåte med -ar, og siden skrivemåten *Garder* også er fullt akseptabel ut fra norske rettskrivingsprinsipp, fastsetter Kartverket *Garder* som navn på navnegarden (gardsnr. 124 og 126 sett under ett). Gardsnr. 124 får skrivemåten *Nord-Garder*, og gardsnr. 126 får skrivemåten *Søre Garder* i samsvar med den lokale tradisjonen for bruk av retningsadjektiv i gards- og bruksnavn.

Kopangen

Skrivemåten *Kopangen* med én p har vært brukt i alle matrikler fra 1886 og fram til i dag, og i alle gradteigskart fra 1917 til 1964, samt i første utgave av N50 fra 1952. *Koppangen* med to p-er har vært brukt i alle senere utgaver av N50 fram til i dag.

Historielaget viser til at dobbeltkonsonant i norsk rettskriving signaliserer at foregående vokal har kort uttale, og at skrivemåten *Kopangen* bryter med dette prinsippet. I klagen fra 2009 berører laget imidlertid problemet med at skrivemåten *Koppangen* kan gi uttalen *Kåppangen*, som er gal, og uttrykker at det er som å velge mellom pest og kolera. Som referert mener grunneier Sven V. Bottolvs derimot at *Kopangen* er å foretrekke som skrivemåte, og at denne skrivemåten best reflekterer opprinnelsen til navnet. Kommunen mener at skrivemåten *Koppangen* ikke har forandret tradisjonell uttale, men det tror de skrivemåten med én p vil gjøre.

Stedsnavntjenesten refererer flere kilder der tradisjonell uttale er oppgitt, og lister opp /kó:ˈpangen/, /kóˈppangen/, /koppˈaNNèn/ og /ko:ˈpaNNèn/, og de tilrår primært *Koppangen*, men subidiært *Kopangen*.

Det ortografiske problemet for dette navnet er at en kort uttale av vokalen nå synes å være dominerende, samtidig som vokalkvaliteten tyder på at navnet tradisjonelt har hatt lang vokal. Dette gjør at skrivemåten i begge tilfeller vil være noe villedende for dagens uttale, for *Koppangen* vil lett føre til en uttale med å i første vokalen, mens *Kopangen* vil gi lang uttale av vokalen, men med riktig vokalkvalitet. Uttaleopplysningene tyder imidlertid på at den tradisjonelle, nedarvede uttalen er med lang vokal, slik at *Kopangen* best ivaretar det kulturhistoriske aspektet ved navnet. I tillegg vil en skrivemåte med én p være best i samsvar med det etymologiske opphavet *Kaup*-. Ønsket til grunneieren ligger i denne saken godt innenfor lovverket, og det er derfor grunnlag for å legge særskilt vekt på hans ønske om skrivemåten *Kopangen*.

Dalegarden

Flesberg Historielag skriver at skrivemåten *Dalegarden* er i samsvar med nedarvet uttale, og at den har støtte både i bokmål og nynorsk, og de støtter at navnet skrives slik. Stedsnavntjenesten oppgir at navnet er registrert med uttalene /daˈLagaLen/, /dæ:ˈlägärˈn/ og /dälˈgärn/, og tilrår *Dalegarden*. Navnet er skrevet *Dalegården* i matriklene fra 1886 og fram til i dag, mens er skrevet *Dalgarden* i N50 fra 1974 og fram til i dag. (I eldre kart er navnet forkortet til *Dalegd*, slik at de ikke gir informasjon om skrivemåten uten forkortning.)

Skrivemåten med *-garden* har skrifttradisjon, og denne er best i samsvar med den tradisjonelle, nedarvede uttalen av navnet, samtidig som den følger med gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk. Kartverket fastsetter *Dalegarden* som skrivemåte i tråd med stedsnavntjenestens tilråding.

Kjennås og Kjennerud

Historielaget synes at den tradisjonelle stavemåten er viktig i så velkjente navn som *Kjennås* og *Kjennerud*, og de tror at skrivemåter med *Tj-* vil forandre uttalen av navnet. Kommunen gir også uttrykk for det samme synet for disse navna. Stedsnavntjenesten er uenig i at det skal ha betydning for uttalen om navna skrives *Tj-* eller *Kj-*, og skriver at når det vanlige ordet *tjern* ligger til grunn, skal det vanligvis skrives med *tj* etter vanlige rettskrivingsregler. De velger likevel å gjøre unntak fra regelen og tilrår *Kjennås* og *Kjennerud* på grunn av at skrivemåten er så innarbeidet.

På stedet der bruk 7/8 og 7/38 ligger i dag, står det *Kjønnaas* på alle utgaver av gradteigskartene i perioden fra 1917 til 1964. Den skrivemåten er også brukt i de to første utgavene av N50 fra 1952 og 1961. Deretter er *Tjernås* brukt på N50 i utgavene fra 1974, 1993, 1999 og 2007. Bruk 7/8 er skrevet *Kjenås* i 1950-matrikkelen, men er ikke med i tidligere matrikler.

Som navn på 107/2 er også *Tjernås* brukt i N50 fra 1974 til 2007, men navnet er ikke med på eldre kartutgaver. I matriklene er navnet her skrevet *Kjennerud*, dvs. med en annen ending i matriklene i hele perioden fra 1886 og til i dag. «Pladsen Kjermerud» er nevnt i 1838-matrikkelen, og betegner rimeligvis samme sted.

Som navn på bruk 8/5 er skrivemåten *Kjennerud* brukt på alle utgaver av gradteigskart fra 1917 til 1964, i alle utgaver av N50 fra 1952 til i dag, og i alle utgaver av matrikkelen fra 1886 til i dag.

Ordet *tjern* er vanligvis normert som *tjenn* i Flesberg, og Kartverket deler stedsnavntjenestens vurdering av at skrivemåten *tj-* ikke har noen innvirkning på uttalen. Det er imidlertid klart at lokalsamfunnet identifiserer seg med skrivemåten *Kjenn-* i disse bruksnavna, og det er en betydelig skrifttradisjon for en slik skrivemåte, særskilt for navneformen *Kjennerud*. *Tjernås* har også en betydelig skrifttradisjon i nyere tid, men skrivemåten med *-rn-* bryter med lokal normeringspraksis, jf. tidligere samlevedtak om *-tjenn* og *-tjennet*. Etter hovedregelen og det etymologiske

opphavet *tjern* burde *Tjennerud* og *Tjennås* vært valgt, men siden *Kjennerud* og *Kjennås* har en sterk skriftradisjon med *Kj-*, og siden stedsnavntjenesten tilrår en slik skrivemåte, fastsetter Kartverket at navna skal skrives slik. Bruk 107/2 får *Kjennås* som hovednavn, for dagens eier har opplyst på telefon at det er etterleddet *-ås* som er i daglig bruk i dag, men navnet *Kjennerud* fastsettes som undernavn i pakt med den lange skriftradisjonen dette navnet har i matrikkelen.

Svaraberg

Navneformen *Svaraberg* er i samsvar med tradisjonell uttale ifølge både historielaget, kommunen og stedsnavntjenesten, og jamvektsformen *Svåråberg* synes derfor ikke å ha noe grunnlag. Kartverket fastsetter *Svaraberg* i samsvar med uttalen og gjeldende rettskrivingsprinsipp.

Tvangsetra

Kommunen vil ha *Tvangsetra* som skrivemåte, og viser til Flesbergboka, det samme gjør Øyvind Høimyr i klagen sin fra 2010. Stedsnavntjenesten opplyser at navnet har uttalen /tvaNNs' sæ:tra/, og tilrår *Tvangssetra*, som kommunen støttet i den opprinnelige navnesaken.

I den nevnte bygdeboka, Flesbergboka bind 1 fra 1989, er *Tvangsetra* brukt fire ganger og *Tvangssetra* er brukt tre ganger, og kommunens skiftende syn kan også tyde på at bruken lokalt også er noe vaklende. Uttaleopplysningene fra stedsnavntjenesten viser at navnet har tonelag 2, og det samme prinsippet som ble lagt til grunn for *Bergsetra*, tilsier her at navnet bør ha én s for å signalisere riktig tonelag, for to s-er ville normalt tydet på enstavningstonelag. Kartverket fastsetter derfor *Tvangsetra* med én s i samsvar med uttalen av navnet.

Storrdokkdalen og Storrdokktjenna

Kommunen viser i klagen sin på *Storrdokkdalen* til at uttalen er *Størrdokkdalen*. Historielaget viser til at forleddet kommer av plantenavnet *storr/starr*, og at uttalen lokalt er /størr/. De mener *storr* vil være ukjent for mange. Stedsnavntjenesten viser til at ordet *storr* er et vanlig ord som er normert i moderne norsk, og at skrivemåten må følge norsk rettskriving.

Kartverket deler stedsnavntjenestens syn. Kort o har ulike uttale i dialektene (/å/, /ò/, /ö/), men i rettskrivingen skrives lyden som o. *Storrdokkdalen* og *Storrdokktjenna* fastsettes derfor som skrivemåte i samsvar med gjeldende rettskrivingsprinsipp i norsk, jf. § 3 andre ledd i forskrift om skrivemåten av stadnamn.

Skjentjenna

Historielaget mener at opphavet til forleddet i navnet er uviss, og at det er *Skjentjenna* som er overlevert i manns minne. Stedsnavntjenesten opplyser at Gustav Indrebø i Norske innsjønamn har registrert uttalen /sjé: `nKèna/, og at han tolker forleddet som verbet *skjene* 'fare av sted (om kuer)'. Stedsnavntjenesten tilrår også *Skjentjenna*.

Kartverket vurderer at forleddet også kan tolkes som *skin* n. 'solskinn', men at historielaget har rett i at opphavet er usikkert. Det er derfor mest tilrådelig å ta utgangspunkt i tradisjonell uttale, og vi fastsetter derfor *Skjentjenna* som skrivemåte.

Sønste Søre Låg/Smedplassen

Knut Helge Låg klagde på vedtaket om *Smedplassen* i 2009, og skrev at *Smedplassen* bare er et kallenavn som er brukt om eiendommen. Han viser til at bruket er den sørligste delen av Søre Låg, og til at *Sønste Søre Låg* er brukt som navn i bygdeboka, og det er dette han ønsker som bruksnavn.

Smedplassen er brukt som navn på bruket i alle utgaver av gradteigskartene fra 1917 til 1964, og i alle utgaver av N50 fra 1952 til i dag. I matrikkelen har *Pladsen* eller senere *Plassen* vært brukt i matriklene, mens i Flesbergboka fra 1992 er både *Sønste Søre Låg* og *Smedplassen* brukt, med merknaden «til dagleg kallas eigendommen Smedplassen».

Det virker klart at både *Smedplassen* og *Sønste Søre Låg* har lokal tradisjon, og begge passer inn i lokal normeringspraksis. Kartverket ser ikke noe i vegen for å imøtekomme eierens ønske, og fastsetter derfor *Sønste Søre Låg* som hovednavn og *Smedplassen* som undernavn. Det vil dermed være *Sønste Søre Låg* som heretter vil framgå på kartet.

Bakkan

Eierne av bruk 17/13 (Søre Bakkan) skriver at på folkemunne er bruksnavnet i nyere tid *Nedre Bakken*, og de synes at det er mest riktig nå. Stedsnavntjenesten skriver at navnet ikke står i de eldre matriklene, men at *Åslandbakken* er brukt i 1950-matrikkelen, og at navnet *Søre Bakkan* er brukt i bygdeboka, og de tilrår *Bakkan* eller *Søre Bakkan*.

I vedtaket fra 2008 viste Kartverket til at uttalen av hovedleddet er /bakkæn/, og til at æ tilsvarende a i skriftspråket, for dialekten skiller mellom *-en* i entall og *-æn* i flertall. Det synes klart at dette er en tradisjonell flertalsform, og navnet må sees i sammenheng med navnet på nabobruket *Nord-Bakkan*. Det er ikke framlagt dokumentasjon på bruk av formen *Nedre Bakken*, mens *Søre Bakkan* derimot er mye brukt som bruksnavn i bygdebøkene. *Søre* er også brukt i Økonomisk kartverk, og har således en godt dokumentert lokal tradisjon. *Søre* fastsettes som forledd på grunnlag av bestemmelsene om navnevern i § 3 i lov om stadnamn. Kartverket vedtar således *Søre Bakkan* for bruk 17/13, *Nord-Bakkan* som navn på bruk 17/1, og *Bakkan* som felles benevnelse på *Søre Bakkan* og *Nord-Bakkan*.

Ramnskardsbekken og Ramnskardsjuvet

Kommunen vil ha skrivemåten *Ramskards-* med *Ram-* i førsteleddet og med fuge-*s* foran sisteleddet i disse navna i samsvar med uttalen. De mener at det ligger en usikker antakelse bak at fuglenavnet *ramn* ligger til grunn for forleddet. Historielaget vil også ha fuge-*s* foran sisteleddet, men har ikke innvendingar til førsteleddet *Ramn-*. Stedsnavntjenesten viser til at det er mange navn som inneholder fuglenavnet *ramn* der *n-en* ikke uttales, og tilrår *Ramnskardsbekken* og *-juvet*.

Kartverket vurderer at det er liten tvil om at fuglenavnet ligger til grunn for forleddet. Det er vanlig at *n-en* faller bort i uttalen i vokalsekvensen *-mns-*, utan at det vanligvis gjenspeiles i skrift. Skrivemåten *Ramn-* er også best i samsvar med § 1 i stedsnavnloven, som fastsetter at skrivemåten ikke skal skygge for meningsinnholdet i navnet. Kartverket fastsetter *Ramnskardsbekken* og *Ramnskardsjuvet* som skrivemåte med fuge-*s* etter mellomleddet i samsvar med tradisjonell, lokal uttale.

Svartbekken i Øvre Eiker kommune

Flesberg Historielag klagde i 2009 på skrivemåten *Svartbekken* uten fuge-*e*, og mente at *Svartebekken* var riktigst pga. en hørbar *e*-lyd i fugen. Stedsnavntjenesten oppgir i en egen tilråding for dette navnet at uttalene /svar`tbekk/, /svært`bèkkdammøn/ og /svært`bekkstyKKy/ og /sva`rtbækkdamm/ er registrert i Øvre Eiker. Det kom ingen merknader lokalt i forbindelse med denne klagesaken, og det var heller ingen i Øvre Eiker kommune som klagde på vedtaket om Svartbekken da saken først var oppe. Stedsnavntjenesten mener at uttalen kan være ulik i Flesberg og Øvre Eiker, og at det ville være feil om Flesberg historielags ønske om skrivemåte skulle være avgjørende i denne saken.

Kartverket deler stedsnavntjenestens vurdering, og fastsetter *Svartbekken* som skrivemåte i samsvar med sammensetningsmåten lokalt, jf. punkt 3.1.b.v. i rettleiinga til forskrift om skrivemåten av stadnamn.

Videre saksgang

De endelige konsekvensene kan ikke trekkes før vedtaket i dette brevet er endelig. For de navna der Kartverket har gjort nytt vedtak, betyr det etter at klagefristen har gått ut. For de navna der Kartverket opprettholder opprinnelig vedtak, vil det si etter at Klagenemnda for stedsnavnsaker har gjort vedtak i saken.

Kommunen er vedtaksmyndighet for adressenavn, jf. § 5 andre ledd i lov om stadnamn. Kommunen må derfor gjøre eget vedtak om ev. adressenavn når vedtaket i primærnavnsaken er endelig. Etter at vedtaket er endelig, legger vi derfor til grunn at kommunen følger skrivemåten som vedtas for primærnavnet i navnet på ev. avledede adressenavn og andre navn der kommunen er vedtaksmyndighet.

Kommunen kan sende ev. adressenavnvedtak til Kartverket på vanlig måte, slik at vi kan legge navna inn i Sentralt stedsnavnregister (SSR).

Kommunen må legge inn vedtatte bruksnavn i matrikkelen. Der det er vedtatt både et hovednavn og et undernavn, er det hovednavnet som skal stå i matrikkelen.

Vi minner om reglene stedsnavnloven har om **plikt til å bruke vedtatte skrivemåter**, jf. § 9, spesielt første setning, som har denne ordlyden: *Når skrivemåten av eit stadnamn er fastsett etter denne lova og ført inn i stadnamnregisteret, skal han brukast av eige tiltak av dei som er nemnde i § 1 tredje ledd.* Det vil si stat, fylkeskommune og kommune og selskap som det offentlige eier fullt ut.

Når klageren ikke får medhold, skal saken avgjøres av Klagenemnda for stedsnavnsaker. Sakene der Kartverket opprettholder opprinnelig vedtak, overlates derfor til klagenemnda for endelig vedtak.

Kommunen skal sørge for at endringsvedtakene ovenfor blir gjort kjent for de som har klagerett etter § 10 første ledd i loven. Vedtaket skal sendes direkte til brukseiere som berøres av vedtaket.

I sakene der Kartverket opprettholder opprinnelig vedtak, er vedtaket derimot å anse som midlertidig fram til klagenemnda behandler saken. I disse sakene kan kommunen avvente behandlingen i klagenemnda, og deretter kunngjøre klagenemndas vedtak når det er klart.

Vennlig hilsen

Anne-Kirsten Stensby
fylkeskartsjef

Erlend Trones
stedsnavnansvarlig

Dokumentet sendes uten underskrift. Det er godkjent i henhold til interne rutiner.

Kopi Stedsnavntjenesten for Østlandet og Agderfylkene / Stadnamntenesta for Austlandet og Agderfylka
Øvre Eiker kommune